

[Bundvad.]

det bedst mulige Grundlag for Samarbejdet mellem de internationale Organisationer og ogsaa med den sociale internationale Organisation.

Den Ændring, der har fundet Sted i Statutterne, har — saaledes som den højtærede Minister sagde — særlig Relation til det Samarbejde, der skal foregaa med De Forenede Nationer, og er derudover en Udbygning, som skulde kunne give Anledning til mere effektivt Arbejde af Den internationale Arbejdsorganisation.

Jeg har bemærket, at man har udvidet Formaaalsparagraffen med en enkelt Ting, idet man nu siger, at man vil gaa ind for Anerkendelse af Princippet om lige Arbejde — lige Løn, vel ud fra den Betragtning, at den Ulighed, der kan være paa dette Omraade, kan give Anledning til Uro, som er u hensigtsmæssig i Forbindelse med det Arbejde, der skal udføres. Jeg mærker mig ogsaa det, som den højtærede Minister var inde paa om Art. 19s Udvidelse, saaledes at det skulde blive muligt for Organisationen paa den ene Side bedre at følge, hvad de enkelte Nationer foretager sig med Hensstillinger o. lign., og paa den anden Side, saa vidt jeg kan skønne, for den enkelte Nations kompetente Forsamling at følge med i, hvilket Arbejde der er udført af Den internationale Arbejdsorganisation, altsaa et gensidigt Samarbejde mellem Organisationen og Folkerepræsentationen i de enkelte Lande.

Med disse Bemærkninger, og idet jeg i øvrigt henviser til den højtærede Ministers Redegørelse, skal jeg anbefale Folketinget at tiltræde det foreliggende Forslag.

Søren P. Larsen: Ligesom mit Parti i Fjor gav Tilslutning til Udtræden af den gamle internationale Arbejdsorganisation og Tilmelding til den nye, saaledes kan vi ogsaa i Aar tiltræde dette Forslag til Rigsdagsbeslutning angaaende Den internationale Arbejdskonference i Montreal om Ændringer i Arbejdsorganisationens Statutter. Jeg kan paa mit Partis Vegne i Henhold til den Redegørelse, der er givet, anbefale Forslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Bøgholm: Da det besluttedes at oprette et internationalt Arbejdsbureau igennem Versailles-Traktaten og de Traktater, der var knyttet til den: Saint German-Traktaten, Trianon-Traktaten og Sèvres-Traktaten, var det første Gang i den diplomatiske Historie, Tanken om et internatio-

nalt socialt Samarbejde blev indført i en Traktat. Det vil kunne ligge nær at sammenligne Det internationale Arbejdsbureau med Det internationale Landbrugsinstitut i Rom, der blev oprettet paa Initiativ af Kong Victor Emanuel i 1905 og med Tilslutning fra 74 Regeringer. Men der er den afgørende Forskel, at medens der i Rom var Tale om et økonomisk Samarbejde, saa er der her Tale om et socialt Samarbejde, der paa en helt anden Maade griber ind i Landenes Forhold. Det er en Tanke, der gaar tilbage til den engelske Socialpolitiker Robert Owen, den førtes frem af den franske Industrimand Legrand, blev senere drøftet paa Berlinkonferencen 1890 og tog Form gennem Basalorganisationen før den første Verdenskrig, men det var først gennem Grundlæggelsen af Det internationale Arbejdsbureau i Genève, at Tanken virkelig fik Betydning og blev omsat til praktisk Arbejde. Det viste sig da ogsaa, at Det internationale Arbejdsbureau i Genève kunde leve sit Liv videre paa et Tidspunkt, hvor Folkeforbundet maatte opgive at fungere. Der gaar derfor en direkte Linie fra Det internationale Arbejdsbureau i Genève frem til Beslutningen i Montreal, der nu fornyer Mulighederne for internationalt socialt Samarbejde.

Det er ligetil, at der er foretaget visse Ændringer i Statutterne. Det er dog ikke Ændringer, der paa nogen afgørende Maade griber ind i selve Arbejdet. Jeg tror, at man maa sige, at det er Ændringer, der gør det muligt for Institutionen at arbejde mere effektivt end tidligere.

Der er først og fremmest Tale om 2 Ændringer. Der er Tale om den Ændring, at en Regering nu er forpligtet til at underrette Generalsekretæren og Generalsekretariatet om, i hvilket Omfang den Konvention, der er underskrevet, eller den Hensstilling, der er gjort, er blevet omsat i Lovgivning, og hvis dette ikke er sket, da hvorfor. Jeg tror, det er en overordentlig værdifuld Ændring, for det betyder, at vi ikke vil komme til at opleve det samme, som man tit oplevede i Genève baade med Folkenes Forbund og med Det internationale Arbejdsbureau, at Konventioner vedtoges, og vedtoges ofte enstemmigt, og saa gik Jerntæppet ned, de delegerede vendte hjem, og man hørte ikke mere til Konventionerne.

Den anden Ændring aabner Mulighed for en Række regionale Aftaler ogsaa paa det socialpolitiske Omraade. Det er en Tanke, der ogsaa stærkt præger Pagten for De Forenede Nationer, men der er den ganske